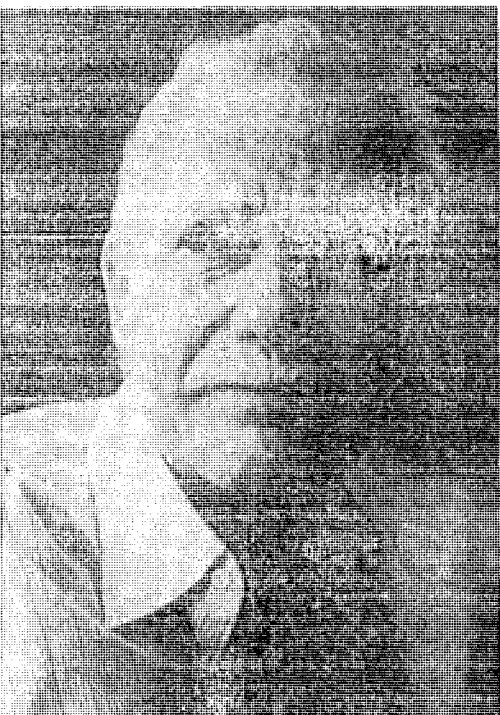

Συνομιλία με τόν σκηνοθέτη Π. Παπαϊωάννου

Προσοχή νά μή γίνουν οί δήμαρχοι θεατρώνες στά περιφερειακά θέατρα

Τό ελληνικό έργο δέν διατάζει σήμερα
νά χυδαιολογήσει ή νά σηκώσει γροθιά

Ο Πάπαιωάννου, όπως είναι σήμερα

ΕΒΔΟΜΗ ΤΕΧΝΗ

Ο Σάμ Πέκιντια: Η βία σύμφυτη μέ τόν άνθρωπο

«Θά περάσουν έκατό χρόνια
μέχρι νά ζήσουμε ειρηνικά»

Πάντα μιλούμε ήσυχα, ενώ είχε τήν ένταση ενός ανθρώπου έτοιμου νά έκραγει. Οπως έλεγε: «Τό κάθε τί πού κάνω θγαίνει από θυμό». Τώρα μιλάει ψιθυριστά. Καί είναι κάτι πού τό προσέχει ό συνομιλητής του. Πρόκειται γιά τόν Σάμ Πέκιντια, τόν σκηνοθέτη πού σύνδεσε τό όνομά του μέ τά φιλμ βίας.

Κέτι άλλο πού παρατηρεί ναείς είναι ότι φαίνεται γερασμένος. Δέν είναι πάνω από 58 χρόνων ή όμας φαίνεται 75. Η έντονη ζωή καί ή φλόγο πού τόν κατατράπει φαίνεται νά επέδρασαν επάνω του. Κρατάει ένα ποτήρι καί έπιλέγει πώς δέν είναι εύλογο γιατί έχει άκουσει ότι έχει καταστρέψει δημάτια, έχει θγει νυμφός στις ροσεμόν των Ξενοδοχείων, έχει χάσει ρούχα άλλων, γενικά έχει δημιουργήσει τήν φήμη ενός έκρηκτικού ανθρώπου.

Τώρα ό Πέκιντια είναι διαφορετικός. Έχοντας θηματοδοτή στην καρδιά του

Είναι γνωστός στό κοινό τής Θεσσαλονίκης καί ιδιαίτερα των παραστάσεων τού ΚΘΒΕ, ό σκηνοθέτης Πάνος Παπαϊωάννου, πού μάς έχει δώσει ως τώρα έργα Ουίλλιαμς, Μολιέρου καί άλλων. Τώρα ό Παπαϊωάννου ετοιμάζει τή σκηνοθεσία ενός ελληνικού έργου, τού «Οίκου Εύγηρίας» τού Μανόλη Κορρέ.

Ο Παπαϊωάννου, πού υπήρξε στο ΚΘΒΕ άρχικά σάν βοηθός σκηνοθέτη, από τήν εποχή τής διευθύνσεως τού Μίνου Βολανάκη, καί τή συνέχεια σάν διοικητικός υπεύθυνος τού Θεάτρου Θράκης, έχει πλούσια πείρα στό περιφερειακό θέατρο, όχι μόνο από τήν άποψη των παραστάσεων άλλα καί από τή άποψη τής διοικητικής. ΕΞΑΛΛΗ, έχοντας δημιουργήσει τό «Μοντέρνο Θέατρο», ένα θεατρικό οργανισμό πού δίνει παραστάσεις στην έπαρχία, έχει έπίσης πείρα στό θέμα τής θεατρικής άποκέντρωσης.

Μέ τόν Πάνο Παπαϊωάννου είχαμε μιá άριετá εμπειριστατιμένη συζήτηση, τόσο γιά τή δουλειά του στό κοινόχρηστο έργο πού άνεβάζει στό ΚΘΒΕ, όσο καί γιά γενικότερα προβλήματα τής θεατρικής μας ζωής.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Μιά καί ό Παπαϊωάννου άνεβάζει ελληνικό έργο είναι φυσικό ή συζήτησή μας νά άρχισει από τήν ελληνική δραματολογία. Τό πρώτο λοιπόν ερώτημα είναι:

—Ποιά ή διαφορά τού σημερινού ελληνικού έργου σέ σχέση μέ τό προπολεμικό καί τό παλιότερο;

—Η κόθε εποχή, πού έχει τό κοινωνικό καί πολιτικό στίγμα της, μοιρολόι είναι νά άκολουθείται ανάλογα καί στην θεατρική παραγωγή. Τό σύγχρονο ελληνικό έργο, φιλτραρισμένο καί παραμένο μέσα από πολλές διακυμάνσεις (πολιτικές, κοινωνικές καί οικονομικές), παίρνει μιá μορφή όχι μόνο διακεκοσμένη ή μέ άνώδυνο ήθογραμμένο περιήρωμα, άλλα καί μέ φόρμες ρεαλιστικές καί πολλές φορές σκληρές. Τά έργα έχουν ταξικές συγκρούσεις. Ετσι διαπιστώνουμε ένα κατασπάλαγμα τού νεοελληνικού θεάτρου πού κάνει τό έργο νά παρουσιάζει τό σφυγμό τής εποχής μας, νά είναι γλαφυρό καί

τό ελληνικό έργο δέν διατάζουν νά χυδαιολογήσουν, νά μιλούν τήν άρχική, χωρίς ταμπού, ή νά υψώνουν τή γροθιά τους.

Ο σκηνοθέτης Πάνος Παπαϊωάννου πού συνομιλεί με τόν «Οίκο Εύγηρίας»

—Σε ποιά χώρο εντάσσεται ό «Οίκος Εύγηρίας» καί πώς τό σκηνοθετείται από άποψη γραμμής;

—Ο «Οίκος Εύγηρίας» είναι μιá κοινωνική άδραση, ένα συγκεκριμένο άντιπροσώπ, τό όποιο θίγει μέσα από αυτό τό σατιρικό ύφος, μέ πολύ άμεσο καί άδρό τρόπο, τό πρόβλημα τής τρίτης ηλικίας (από τήν έννοια τής έλλειψης μέριμνας από τήν πολιτική, τήν έκμετάλλευση των εύλογών ίδρυμάτων, των έπιχειρημάτων καί των φιλανθρωπικών οργανώσεων καί, τέλος, τήν άμή διαστρέβλωση τής άλήθειας από τά μέσα μαζικής επικοινωνίας πού άδίστακτα παραποιούν τήν πραγματικότητα, πράγμα πού καί σήμερα κάνει,

ντες τό εύαγή ίδρύματα). Προσπαθήσαμε έπίσης νά άποφύγουμε τό ήθογραφικό στοιχείο, νά άποφύγουμε τις δραματικές νότες καί νά τονώσουμε τήν άνθρώπινη κραυγή των ηγερταίων γιά δικαιοσύνη καλύτερων συνθηκών καί γιά άντικειμενική προσβολή τής πραγματικής κατάστασης από τά μέσα μαζικής ένήμερωσης.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

Στή συνέχεια ή συζήτηση μέ τόν σκηνοθέτη Πάνο Παπαϊωάννου στράφηκε σέ γενικότερα φαινόμενα τής θεατρικής μας ζωής.

—Ποιά γνώμη έχετε γιά τής σημερινές συνθήκες δουλειάς στό θέατρο (κρατικά ή ιδιωτικά) ιδιαίτερα μετά τήν προσβολή συνδικαλιστικών αίτημάτων τά όποια, από μιá μερίδα τολμηχόντων, θεωρούνται ύπερβολικά;

Είναι γεγονός ότι περνάμε μιá εποχή σκληρών συγκρούσεων καί άναμετρήσεως δυνάμεων πού σαφώς επηρεάζει καί συγκλονίζει τό καλλιτεχνικό άποτέλεσμα άλλα πού, αισιοδοξώντας, πιστεύω ότι πέρα από πρόσωπα καί θεσμούς, οι κατακτήσεις θά λειτουργήσουν θετικά έτσι ώστε τό θέατρο νά γίνει χαρό, ζωντανό καί άγνιμο στόν θεοτή μέ άλλα λόγια ζωντανό καί δημιουργικό ταρακόνημα γιά τό κοινό.

—Ποιά νομίζετε ότι πρέπει νά είναι ή σωστή πολιτική γιά τήν πολιτιστική άποκέντρωση καί ποιές μέθοδοι πρέπει νά άκολουθηθούν γιά νά έχουμε καλύτερα άποτέλεσματα;

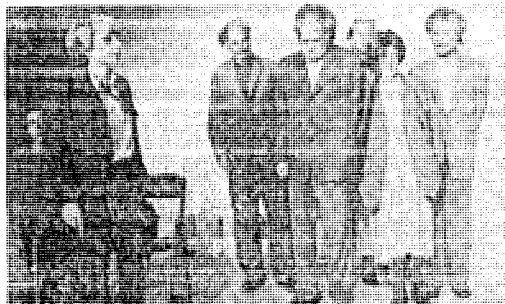
—Από τήν πείρα μου σάν διοικητικός υπεύθυνος τού θεάτρου Θράκης μπορώ νά πώ ότι σαφώς τό μέλλον τού θεάτρου θροκεται στό δημοτικό ή περιφερειακό θέατρο. Είναι πάρα πολύ θετικό ότι τό ύπουργείο πολιτισμού συνέλαθε έτσι ώστε τό θέατρο καί τήν περιφερειακό θέατρο, θεσμονό όμως (θέ πρέπει νά πούμε), φέρουν ένα μεγάλο κίνδυνο: Τήν έλλειψη υπεύθυνου δραματολόγου, ά όποιος, αφού θρεί τήν ταυτότητα τής κόθε περιοχής, θά συνεργάζεται μέ τό τοπικό δημοτικό συμβούλιο καί θά προγραμματίζει τό ρεπερτόριο τό όποιο

ώστε νά άποφειχθεί ό κίνδυνος νά γίνουν θεατρώνες οι δήμαρχοι ή οι δημοτικοί σύμβουλοι. Θά πρέπει νά ξεκαθαριστεί ή ρόλος τους, πού θά είναι ή μεταφορά στους καλλιτεχνικούς υπεύθυνους κόθε θεάτρου τού πραγματικού παλμού, τής πραγματικής άνάσας τής περιοχής. Εκείνο πού πρέπει νά τονιστεί είναι ότι σέ περίπτωση άποτυχίας τό πολιτικό κόστος θά τό έχει ό δήμαρχος καί γενικότερα ή δημοτική άρχή.

Ενα τρίτο στοιχείο πού καλό είναι νά πρσεχθεί είναι τό οικονομικό. Θά πρέπει, δηλαδή, νά διαθεθούν οι έπιχορηγήσεις των θεάτρων αυτών καί άκόμη τό άρμόδιο ύπουργείο νά κάνει μιá συνολική

παραστάσει μέ έπιδοτούμενη κάλυψη. Πρόκειται γιά ένα ιστορικό θεματό πού άρμόζει νά κρατηθεί σέ έπίπεδο πρώτης κατηγορίας καί νά μήν ύποβαθμισθεί. Ανάλογα θά πρέπει νά άκροφθούν καί τά ύπόλοιπα ύπουργεία γιά τήν παράλληλη ανάπτυξη τής διοικητικής άποκέντρωσης, ώστε νά ύποβοηθηθεί ή λειτουργία των θεάτρων (από άπόψεις χώρων, έξοπλισμών κ.λ.π.).

Κλείνοντας τή συζήτηση ό κ. Παπαϊωάννου έξέφρασε τή γνώμη ότι τό δημοτικό ή περιφερειακό θέατρο επάβλαστα νά οργανωθούν μέ τρόπο πού νά είναι εύελικτα. Αυτό σημαίνει νά άποφειχθεί τό διακίλητο μοντέλο διοικήσεως των μεγάλων

Από παράσταση τού έργου «Οίκος ευγηρίας» τού Κορρέ, πού δόθηκε καλύτερα.

όγορό τεχνικού έξοπλισμού γιά όλα αυτά τό θέατρο. Επίσης επάβλαστα, νά θεωρούνται άπαραίτητες οι άνταλλαγές παραστάσεων, δηλαδή τό ένα θέατρο νά παίξει στην περιοχή τού άλλου καί άντιστρόφως.

—Ποιά είναι ή γνώμη σας γιά τούς θιάσους πού έπιχορηγούνται καί περιοδοάζουν στό έπαρχιακό κέντρα;

—Γιά νά μήν έχουμε τόν κίνδυνο νά γίνουν τά δημοτικά θέατρα κρατικά ή μπουλουίκια θά πρέπει τό ύπουργείο μέ προσοχή καί αύστηρές προδιαγραφές νά συνεχίσει τις

Γιά τό Πάσχα

Θά έλθουν άθηναϊκοί θιάσοι Βουγιουκλάκη καί Αναλυτή

Οπως κόθε χρόνο, άριετοί άθηναϊκοί θιάσοι ετοιμάζονται νά έλθουν στην Θεσσαλονίκη γιά νά παρουσιάσουν έργα τους τής χιεμερινής περιόδου. Ηδη έχει γίνει γνωστό ότι δύο θιάσοι θά παρουσιάσουν καί στην πόλη μας άθηναϊκές έπιτυχίες τους. Συγκεκριμένα:

Η Αλικη Βουγιουκλάκη καί οι συνεργάτες της (Μπονάντες, Λογοθέτης κ.α.) θά έλθουν γιά νά παίξουν τό έργο «Βικτωρ καί Βικτωρία».

Ο Κώστας Ρηγάπουλος, ή Κάκια Αναλυτή καί ό θιάσος τους θά παρουσιάσουν στην «Αίολια» τήν σύγχρονη κομεντί «Σορί - Μαρί».

Οί ΚΑΛΟΙ τής Κ.Ο.Θ.

Τρεις συναυλίες θά δώσει ή Κρατική Ορχήστρα μέσα στό Μάρτιο καί αυτό γιατί τήν Καθαρά Δευτέρα, λόγω άργίας δέν θά δοθεί συναυλία. Οι τρεις συναυλίες καί τά στοιχεία τους είναι οι παρακάτω:

Στις 12 Μαρτίου τήν ΚΟΘ θά διευθύνει ό Αλέκος Συμεωνίδης. Τό πρόγραμμα περιλαμβάνει τήν εισαγωγή στόν «Νομπούκο» τού Βέρντι (πρώτη έκτέλεση), τό κοντσέρτο γιά πάνο τού Σοστακόβιτς μέ σολλο τήν Ντίανα Βρανούση, καί τήν πρώτη συμφωνία τού Μάλερ.

Στήν συναυλία τής 19ης Μαρτίου μιáστρος θά είναι ό Λάτσιαθ Ζλόδακ καί σολλο ή θιολογίστρια Ιομήνη Κάπριε πού θά έρμηνεύσει τό κοντσέρτο τού Μέντελσον. Τό πρόγραμμα τής συναυλίας περιλαμβάνει έπίσης τήν εισαγωγή «Μπρατιολλάδο» τού Κόρνφους καί τήν τέταρτη συμφωνία τού Μπερλιόζ.

Τέλος, στην συναυλία τής 26ης Μαρτίου σολλοθ θά είναι ό κορνίστας Φέρεντς Τόρταν πού θά έρμηνεύσει κοντσέρτο τού Ριχάρδου Στράους. Τό πρόγραμμα περιλαμβάνει έπίσης έπιλογές από έργα τού Βάγιερνερ. Τήν όρχηστρα θά διευθύνει ό Κάρολος Τρικολίδης.

Ας σημειωθεί ότι γιά τήν 31 Μαρτίου έχει προγραμματιστεί καί μιá συναυλία γιά τούς μαθητές.

